ઝલે-દીલરૂબા

બે આના

ઠે. બેગમપુરાની આમલી શેરી–સુરત.

ગઝલે-દીલરૂબા.

ગઝલે-મુમતાઝ-કવ્વાલી—

સુનાઉ ક્યા બાત અય સખીરી કે કીસાને જોબન દીખા કે મારા,
કહે હૈ સચ્ચ જગ ઉસે મોહમદ ઉગીને નેન્ન લગાકે મારા.
જોહો સખીરી મદીને જાના તાઅલાત ઇતની તુ પુછ આના.
બતા હુવે અયગી ક્યા બતાઓ કે મુજકો દુખમેં ફસા કે મારા.
નગર નગરે મેંમેંને છાન ડાલા ન મીલા અબતક વાહ મેરા પ્યારા.
જો ભાગ જાગે મોહે સખીરી, તો રેન સુપનેમેં આ કે :મારા.
મીલા નયે રંગ મય કેદકી લેક દીલકી કભી ન પુછા.
જોકી હૈ મુમતાઝ ઉસીને કીપાં, તો આંખેં દમકો દીખા કે મારા.

નઈ-ગઝલ—મુખમ્મસ—

અછે પીયા વોહ દેશ બુલાલે હિંદમેં જીયા ઘભરાવત હય,
બીરહ કી બયરન દરસકી પ્યાશી, કાહેકો મોહે તડપાવત હય.
ખદંગ ફેંકદે ઝાલીમ, જરા જફાકે લીએ,
ઇધરભી એક નઝર ચશમે સુરમાસાકે લીએ.
તું હુસ્ને ખુદા દાદકી અદાકે લીએ,
નકાબે રૂખસે ઉઠાદે ઝરા ખુદાકે લીએ.

મરીતે પીઆ કભી ન કીનો નીસદીન મોહે સતાવત હય.
મઝાહી ક્યા હય મહોબ્બતમેં બેવફાઇ કા,
યે તર્જ ખુબ નીકાલા હય દીલ રૂબાઇ કા.
દીખા મદીને કો અબ વક્ત હય રસાઈ કા,
ઉડા કે ફેંકદે સદકા તેરી ખુદાઇ કા.
તુહી સબકા બેવનહારા, કાહેકોદેર લગાવત હય મેરે અચ્છે પીયા.
તુહી બતાદે મેરા અખતીયાર ક્યસે હો,
ખફા જબ આપ હો દીલકો કરાર ક્યસે હો.
ચેનસે અબ યેહ બદલે હાલે ઝાર ક્યસે હો,
ખીઝાંજો આએ તો ફસ્લે બહાર ક્યસે હો.
ઉમડ ઉમંડ પીઆ નયન હમારે નેહકા મહે બરસાવત હય.

નઇ-કવ્વાલી. તર્જ-મઝહર.

સોચલે કાતીલ ન ગમહો મેરે મર જાને કે બાદ,
આદમી પચતાતા હય હદસે-ગુઝર જાને કે બાદ.
કરેકે વઅદા વોહ ન આએ અપને ઘર જાને કે બાદ,
હાથ હમ મલતે રહે મૌકા ગુજર જાને કે બાદ.
હીજરકી શબભી મેરા એક મુનીસો ગમ ખ્વારથી,
મે અકેલા રેહ ગયા દરદે જીગર જાને કે બાદ.
મરહમે તસ કીનકે પાંઉમે થા પોશીદા નીમક,
આબલે ફીર કુટ નીકલે ઝખ્મ ભર જાને કે બાદ.
સર જુદા હોતેહી ઉસને લેલીઆ આગોશમે,
વસ્લકે લુટે મજેહ હમને તો મર જાને કે બાદ.
કેહતે હય વો છોડદો હરદમ શીકાયત ગેરકી,
હમ ન આયેંગે તુમ્હે દીલસે ઉતર જાને કે બાદ

સચ ન માનેંગે ન માનેંગે વોહ મેરી દાસતાં,
હાં **થકી** લાએ તો લાએ મેરે મર જાને કે બાદ.
કોઈ સેહ સક્તા નહિ મેરે શીવા ઉનકે **સીતમ,**
દેખના પચતાએંગે વોહ મેરે મર જાને કે બાદ.
અબભી કુછ હય વક્ત **મઝહર** તોબાહ ઈસ્યાંસે કરો,
વરના પછતાવોગે દુન્યાસે ગુજર જાને કે બાદ.

નઈ–ગઝલ —:[ ]:—

ગુએ હર ગુલમે **પરવર દીગાર** હે,
ગુનચે ગુનચેસે તું આશકાર હે.
જો મેહશરમેં પુછેગા મુઝસે **ખુદા**
તો યે કહેદુંગા મેં અપને સરકો ઝુકા;
તેરા બન્દા એક યેભી ગુનેહગાર હે.—ગુએ૰
વો **મનસુર** અનલહક તો સુલીપર ચલા,
હકકે કહેનેકી દુન્યાસે પાઈ સઝા;
જો હે **આશીક** વો બાલાએ દાર હે—ગુએ૰
ઉસને ઠોકરસે મુરદે દીયે હેં જીલા,
ખીંચી ખાલ બદનમેં દુરરે લગા;
છુટી ખુનકી બદનસે ફુવારહે,—ગુએ૰
ખાર કરતી **હે** આશકકો દીલકી લગન,
કેસા વ **ફરહાદ** મારે શીરે કોહે બગન,
બીકા **યુસુફ** મીસર કે બઝારહે.—ગુએ૰
મેંને દુન્યામેં આ કરકે કુછ ન કીયા,
ઔર કીયાભી તો મેંને બુરાહી કીયા;
મેરે સરપર ગુનાહોકા ભાર હે.—ગુએ૰

તોફ-એ-મુમતાઝ—ગઝલ—

બાવલેકી મોત કા હે વાકેયા યે દર્દનાક !
હાએ જીસકે **ગમસે** ખામે કાહે દીલભી ચાક ચાક !
મોટરોંમે જો ઉડા ફીરતા થા વો હે ઝેર ખાક !
એક **હુમલેમેં** કીયા સફ્ફાક **કાતીલ**ને હલાક !
કીયા કહુ ક્યું—જાનસે—અપની વો બીચારા ગયા !
ઇશ્ક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !

હય જો રશ્કે હુર વો **મુમતાઝ બેગમ** ગુલ બદન !
ખુશ ખરામો ખુશ કદો ગુલ પય રહન ગુંચે દહન !
ખુશરૂ નાઝુક અદા નાઝ આફરી શીરીસુખન !
દીલરૂબા વ દીલ નસીના જાંનવાઝ સીમતન !
ઉસકી ઉલફત હી મે સારા ઝોર ઔર વારા ગયા !
ઇશ્ક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !

ઇશકમે ઉસકી **હુકુમત** ઔર દોલત બી ગઇ !
જાન બી દી મુફ્તમે, હાથોસે ઇજ્જત બી ગઇ !
વસ્લકી રાતે બી રૂખસત મુએ ઇસરત બી ગઇ !
મુફસદોંકી દુશમનીસે ચાહકી પીત બી ગઇ !
અલગરઝ સામાને ફરહત થા જો કુછ સારા ગયા !
ઇશ્ક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !

વાલકેસર પર જો હે ગુલઝાર વો **મલબાર હીલ** !
હુસન કા મંનજર વો પુર અનવાર વો **મલબાર હીલ** !
ક્યુ ન હો મરગુબે હર **ઝરદાર** વો **મલબાર હીલ** !
હે ફરાહ બક્સ ઔર ફરહત બાર વો **મલબાર હીલ** !
હાય કે મર્ગ ઉસકે લીએ લેકર વહીં મારા ગયા !
ઇશ્ક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !

ચર્ખ હે સુસદર વ હુસનુ **ઈશક** કી હે દારોગીર !
ઉડ ગયા રંગે કમર ફીકા પડા બદરે મુનીર !
યે તગૈયુર દેખકર હયરાન હેં બરનાવ પીર !
કાંપતા હે ખોફસે હર એક **મોહતાજો અમીર** !
હાય કયસા આસમાને આજકા તારા ગયા !
ઈશ્ક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !
કોઈ મફતુ હકપે કોઈ હુસને જાહીર પર નીસાર !
હય નઇ હર એક સાતે કુદરતે **પરવર દીગાર** !
ઈન કી લા બાતે જહાં કે હેં અજબ **લયલો નહાર** !
એક હાલત પર કીસકો ભી નહીં સબરો કરાર !
જીસકા યે ખાકા હય ઝેરે **ખાક વો પીયારા** ગયા !
ઈશ્ક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !

કલામે-તાહેર-તખ્તે અદાલત.

અય માલીકાને તખ્ત વોહ, **દવલત** કહાં ગઇ,
નવશેરવાંકી અય વોહ, **અદાલત** કહાં ગઈ.
વોહ માલ ઓર મનાલ વોહ હશમત કહાં ગઈ,
વોહ તાજ કીયા હુવા, વોહ **અદાલત** કહાં ગઇ.—**અય.**
ઉનકી વોહ પંજ રોઝા હુકુમત કહાં ગઇ,
શાહો-ગદાકી કબ્રમેં હાલત હય એકસી,
મજબુર બોલનેસે હય અયસી હય બે બસી,
ખામોશ **મકબરોમે** નહી આતી હય હસી,
કેહેતી હય રોકે કબરે **સીકંદર** પે બેકસી—**અય.**
વોહ દબદબા **વોહ** શાન વોહ શવકત કહાં ગઈ,
ફીર ઉસકા ગુરૂરસે આના કીધર ગયા.

નમરૂદ કા ખુદીકા **ઝમાના** કીધર ગયા.
જમશેદકા વોહ જશ્ન **શાહાના** કીધર ગયા.
કારૂં કો પુછીયે કે **ખઝાના** કીધર ગયા,
હાતમ કો પુછીએ કે **સખાવત** કહાં ગઇ.—અય.
કગારત હુઇ સીપા તું **જહન્નમમેં** કયોં ગયા.
અય સલતન્ત તબાહા તુ **જહન્નમમેં** કયોં ગયા.
અયશદાદ ફરીયાં તુ **જહન્નમમેં** કયોં ગયા,
કયસી યે ખુદાઈ કી તેરી **જન્નત** કહાં ગઇ.—અય.
કાંપતેથે સબ ઝમીન **હુકુમત** કી ધુમથી,
ગુંજે થે આસમાન વોહ **નવબતકી** ધુમથી.
કરતા થા કુલ જહાન વોહ **અદાલત** કી ધુમથી,
હારૂન રશીદ જીસકી **ખીલાફત** કી ધુમથી.
પુછે કોઇ કે અબ વોહ **ખીલાફત** કહાં ગઈ.—નવ.
ઉલફતકા દમ જો ભરતે થે વો **દાવે** કીધર ગયે.
વોહ બાંકપન વોહ શેખી **નખરે** કીધર ગયે.
વોહ હુસ્નો નાઝ ઔર વોહ **ગમઝે** કીધર ગયે,
લયલાસે પુછયે કે વોહ **અસરે** કીધર ગયે.
મજનુસે પુછયે કે વોહ **મોહબ્બત** કહાં ગઇ.—નવ.
જો હુસ્ન કે હઝારો કરશમે દીખા ગયે.
અફસોસ ઈસ જહાંસે વાહ **મુલ્કે** બકા ગયે.
કીડે મકોડે જીસ્મ કો સબ ઉનકો ખા ગયે,
લાખો હસીન કુન્જે **લહદમે** સમા ગયે.
વોહ નાઝ કીયા હુવા વોહ **નઝાકત** કહાં ગઈ—નવ.
ખત ભેજ કદ બુલાયા **જહાનમ** રસીદ ને,

કુફેમે જોકે સર દીયા **મુસલીમ** શહીદને.
બચ્ચોપે ઉનકે રેહમ ન ખાયા **પલીદ** ને,
આલે નબીપે ઝુલમ કીયા ક્યાં **યઝીદ** ને,
ઝાલીમકી વોહ પન્જ રોઝા હુકુમત કહાં ગઈ.—નવ.
કમબખ્ત કમનસીબ બદ **અખતરને** કયા લીયા,
ઈબ્નિ અલીકો મારકે **ખુદરસને** કયા લીયા.
લાઅનત ખુદાકી શીમરે **સાતમગરને** કીયા લીયા.
દારકા ખુન કરકે **સીકંદર** ને ક્યા લીયા.
લાલચ કીયાથા જીસકી વોહ **દવલત** કહાં ગઈ.—નવ.
પયદા હુવે **વલી** યે **જહાંન** જીસકે વાસ્તે,
પયદા હુવે યે બાગે **જીના** જીસકે વાસતે.
પયદા હુવે **કોનોમકાં** કીસકે વાસતે,
તાહેર બના વોહ નુરકી સુરત કહા ગઈ.—અત્ર.

નઈ–ગઝલ—ગઝલે–કવ્વાલી—

જબ હુસ્ને અઝલ અપની તસ્વીર બના લાયા,
પરદેસે વોહ હર જાઈ તકરીર બના લાયા.
ખુદ શમે અહે મેહફીલમેં રોશન હે હરએક દીલમે,
સર લેનેકો ખુદ કાતીલ ગુલ–ગીરબના લાયા.
ઉસ તુંર રયે પયચાંને અમલકો કીયા કયદી,
ક્યા ઈશ્કે મોહબ્બતકી ઝંજીર બના લાયા.
વાહ–દતસે વોહ કરસ–મેં કર અપને તઈ ઝાહીર,
હે બદ–ઝબે કુબરાકી તહરીર બના લાયા.
ઝીંદા કીયાં ખાદીમકો જબ એક નઝર દેખા,
ક્યાં આંખોકે તુ ઝાલીમ અકસીર બના લાયા.

ગઝલે-અમીર.

—:▭:—

નહીં **બોસા** નિગાહે લુત્ફકી પર દીલ **સનમ** લેલો,
તુમ્હારા માલહે તુમ દેકે કીમત બેશતમ લેલે.
ગલા **ખંજરપે** મેંને રખદીયાતો આતેહી બોલે,
કરીંગે **જુબ્હ** ઠેરા કયું મરે જાતે હો **દમ** લેલો.
સુએ મયખાના આ નીકલે જો કાઝી દુખ્તે રઝ બોલી,
બડે **મુરશિદ** હેં હઝરત મયકશો ઉંકા કદમ લેલો.
ખબરહે હઝરતે **મજનું** કે આઇ નજરમેં **લયલા**,
ન પોંહચે હાથ મયમીલ તક તો નાકે કે કદમ લેલો.
અમીર ઉસ દસીયે દોરાંકા ખત લીખના હે જો તુમકો,
ખલકસે માંગલો **કાગઝ** અતારદાંસે કલમ લેલો.

ગઝલે-મફતુન-તર્જે-કવ્વાલી—

હંમ તુમપે મર રહે હેં **આશિક** હો તુમ કીસીકે,
દાવે તો દોસ્તીકા બરતાવ દુશમનીકે.
મુદ્દત કે બાદ આઇ હે આજ વસ્લકી શબ,
અંદાઝ અબ દીખાઓ, કુછ તો **હશીં-ખુશીકે.**
સરકાર ઇશ્કકે હેં કુછ કાયદે નીરાલે !
દુન્યાસે હેં અનોખો આબાદ બંદગી કે,
સાકી હે ઇદકા દીન, જી ભરકે અબ પીલાદે,
મુદ્દતસે તીશને લબહું અંરમાને મય કીશીકે.
મસતીમેં હાથ અપના સીનેપે ઉનકે પહોંચા,
ગફલતમેં યે મઝાથા કુરબાન બે ખુદીકે,
લબપર યે આહ કયસી ચહેરા યે ઝરદ કયું હે,
સચ સચ બતાઓ **મફતુન** આશીક હો કયા કીસીકે.

નાટકે-વિર કેશરી. —તર્જે-કવ્વાલી—

જબદીલ ન હો કાબુમે, તો કયા મેરી ખતા હય, **યહ શાને ખુદા હય,**
સચ હય જો **મહોબ્બતમેં** કીસીને કહા હય, **આફત હય બલા હય.**
આઝાર મહોબ્બતસે, તો **અલ્લાહી** બચાએ. યેહ ગમ ન દીખાએ,
યેહ દર્દ વહિ હય, જીસકી નહી કોઇ દવા હય, **બેકાર દુઆ હય.**
સયદા કાં લગ કોનસે અંદાઝ, તો દેખો, કુછ ગૌર તો કરો,
મરતા હય તો મરનેકે શીવા, કોન જીયા હય, **આખરકો ફના હય.**

નાટકે-શ્રી સિદ્ધ સત્યેન્દ્ર—તર્જે-ગઝલ-કવ્વાલી—

હુઇ હય દીલોજાંશે, મુઝે ઉલ્ફત **મહંમદકી,**
કે તડપતી હે દીલ મેરા, મુઝે ફુરકત મહંમદકી,
મદીનેસે જો આતી હય, તો ઇતના પુછ લેતા હું,
સબા જલ્દી બતા કૈસી, તબીયત હે મહંમદકી.
ન હમ **જન્નતમેં** જાયંગે, ન હમ **દોજખમેં** જાયેગે,
ખડે દેખા કરેગે હશ્ર મેં સુરત મહંમદકી.
દરે જન્નતપે રીદવા જબકે, દરવાજા પેં રોકેગા,
તો હોગા હુકમ જાને દો, એ હય ઉમ્મત મહંમદકી.
મીટાયા કુફ્ર દુનીયાસે, બજાયા **દીનકા ડંકા,**
દીખાયા **નુરકા જલવા,** વો હય **તાકાત** મહંમદકી.
લહદસે આય ફરીશતો તુંમ કહાં જાતે હો બેઠો ભી,
જરા તમકીન હો બાતે કરો હજરત મોહંમદકી.
ગુલોંને રંગ તારોને ઝીયા રોઝે અઝલ માંગી,
પુકારા દીલ મેરા દે યા **ખુદા** ઉલફત મોહમ્મદકી.
રીઆ જલદી **કયામત** આએ નિકલે આરજુ દીલકી,
પડેંહ **સલેઅલ્લા** હમ દેખકર સુરત મોહમ્મદકી.

ગઝલે-બેકસ.

યા **આહમદે** મુખતારજો આપ આએ હુએ હો,
અલ્લાહકી રહેમત કી તરાહ છાએ હુએ હો.
કોનેનકી તજ ઇનકો ચમકાએ હુએ હો,
મેહબુબી એ ખાલીકકી સનત લાએ હુએ હો.
ઉમ્મતકા **મોહંમદકી** સરફ મીલ ગયા તુમકો,
ઇકરામે **ઇલાહીકે** સઝાવાર હો તુમ તો.
બખશીશકી ન કુછ ફીકર કરો હશર મે લોગો.
તુમ અપને ગુનાહ હો સે જો શરમાએ હુએ હો.
પાવોગે મુરાદોકી **ગોહર** ફેઝે નઝરસે,
ખાલી કભી જાતાહી નહી હે કોઇ **દરસે.**
જો ચાહેગે વો પાએગે **યકીનન** ઇસી ઘરસે.
સરકારે મદીનેમે અગર આએ હુએ હો.
લોલાક લુમા શાને મોહંમદમે હે આયા,
યે રૂતબાકીસી ઓર **પયંબરને** ન પાયા,
મોલા મેરે દુનીયામે હે **અલ્લાહકા** સાયા,
તુમ ઉમ્મતી હક બાત પે ઇતરાએ હુએ હો.
અય તબઅ **મોહંમદકી** સના તુજસે હો બસબસ.
મદ દાહ હે ખુદ જીસકા **ખુદાવંદે** મુકદદસ.
કીસ ફકરસે કહેતે હે ફરીશતે ભીયે **બેકસ,**
તુમ ખતમ રીસાલત સા નબી પાએ હુએ હો.

ગઝલે-મહેશર.

સુર્ખ જોડા ભેજતે હો ક્યું રંગાને કે લીયે,
ખુન આશીકકા હે કાફી રંગ લાનેકે લીયે.

ઝુલ્ફે મુશકી રૂખપે જો ફેલાઈ હે **સૈયાદને**,
દામહે યે તાહીરે દીલકે ફસાનેકે લીયે.
હસરતે એક દો નહિ હે જો કે લીખ ભેજું કહી,
એક દફતર ચાહીયે દીલકે ફસાનેકે લીયે.
પેચો ખમ ઝુલ્ફમેં રેહ જાએં નો યે ઝીમ્મા મેરા,
લીજીયે મેરા દીલ યે ચાક શાનેકે લીયે
ખોફ કયા મનજુર ગર ઇસીયાં હે અપને બેહીસાબ.
શાફએ **મહેશર** હે કયસે બખ્શવાનેકે લીયે.

ગઝલે-હાજી એહમદ—નશિહતે ઇસ્લામ.

અય **મોમિનો** સુનો તુમ્હેં મરના જરૂર હે,
પ'ડતે રહો **નમાઝ** યે **કોલે હજુર** હે.
પ'ડતે રહો **નમાઝ** તો ચહેરે પર **નુર** હે,
પ'ડતે નહિ **નમાઝ** તો અપની કસુર હે.
અપને કીયેકી ઝલ્દ સજા આપ પાઓગે,
અય બે **નમાઝી** ઓ સિધા જહન્નમેં જાઓગે.
રોજે જઝા જબતખ્ત પે બેઠેગા **કીબરીયા**,
ઉસવખ્ત કયા કહોગે તુમે આય ગી હયા.
શરમો હયાસે ઉસ ઘડી શરકો ઝુકાઓગે,
જન્નત ક્યા મિલેંગે **જહન્નમ** મેં જાઓગે.
તોબા કરો ખુદારાં **નમાઝ** પ'ડા કયો,
મક્રો-ફરેબ વ જુઠ સે **હરદમ** બચા કરો.
મસજીદ ખુદા કા ઘર હે ઈબાદત કા કામ હે,
દુનિયાકા કામ કરના તો મુતલક હરામ હે.
પ'ડતે હે જો **નમાઝ** જમઅત સે સરબસર,

તૈયાર કર રહે હે વો **જન્નત** મેં અપના ઘર.
બખસાઇ ગેં **ખુદા** સે ઉસ શાહે રહેબરર,
સુસ્મીલ ઔર બુખારી મેં લીખી હે–યે ખબર.
જો તરક–કી **નમાઝ** વો નાશ હો ગયા,
જીસને પઢી **નમાઝ** વો પાસ હો ગયા.
પ'ડતે રહો **નમાઝ** બહેતર યે કામ હે,
દીને રસુલે પાકકા ઇસિશે કયામ હે.
મત ખાવ સોર સોરકા ખાના હરામ હે.
યે દુવા **ખુદા** સે મેરી સુબહો શામહે.
પાબંદ **બે** નમાઝીકો કરદો **નમાઝ** કા,
ઔર ઉસકે દીલમેં શૌખ ભર દો **નમાઝ** કા,
નારજ અપની બીબીસે હોતે હો હર ઘડી,
કહેતે હો કામ ખુબ રોજ ઉસકો ઘડી ઘડી.
ઉસકો ભી કુચ્છ **નમાઝ** શીખાઈ કોઇ ઘડી.
તુમસે નિકાહ કરંકે વો મુશિબત મે હે પડી.
દેખો **નમાઝ** પ'ડના ન ઉસકો શીખાવોગે,
બીબી કે સાથ આપભી **જહુન્નમ** મે જાઓગે.
અય મોમીન **નમાઝ** કો કરના ના તુમ કઝા.
કુરઆન મેં યે સાફ કહેતા હે, **કીબરીયા.**
તલખી સે મરગકે લીયે હે એક એ દવા,
અંધેરી **કબ્ર** મેભી બસાયેગી વા **દીયા**
મરનેકે બાદ હશ્રમેં દુલહા બનવાએગી
સેરા નજીકત કા યેહી સરપે ઉડાયગી.
શીમરે લઇને સરકો જો તનસે જુદા કીયા,

ઉસ વક્ત મેરે **હુસેન** સીજ્દે મેં ઝુક રહા.
હકકી રઝા મે અપના વહી ઘર લુટા કીયા
દેખો યેહી હૈ પીયારી ઇબાદત **નમાઝ** હે,
ભુલે ના દમે તક વો નીયામત નમાઝ હે.
અય મોમીને **નમાઝે** ખુદાસ મીલાયગી,
મરનેકે બાદ એહી **જન્નત** ખુલાયગી.
ખાલીક સે તુમકો રોજે જઝા બખસવાએગી,
જીતને સાથ અપના ઉન્હે લેકે જાએગી.
સારી એબાદતુ- મેં એબાદત **નમાઝ** હે,
અય મોમીનો એ **દીનકી દોલત** તમામ હે.
જો કુચ્છ કે મરતબાથા બતાયા **નમાઝકા,**
હોવેગા સરપે હસરતે શાયા **નમાઝકા.**
મજબુત પકડે હાથસે પાયા **નમાઝકા,**
એ મરતબા ખુદા ને બતાયા **નમાઝકા.**
પઢલો **નમાઝ** દીલસે તો હોજાવગે **વલી,**
ખીલ જાએગી ફીર આપકે દીલ-કી કલી કલી.
તોફીક દે શરીરકો અય મેરે **કીબ્રીરીયા,**
કરતા રહુ **નમાઝકી** તબલગી મેં જાબજા.
કરદો યે અપની જાનકો **ઈસલામ** પર ફીદા,
અય એ **નમાઝી** ઓ તુમસે યે કહેતા હું બરમલા.
ડંકા યે દીનકા હે બજાને કે વાસ્તે,
પઢલો નમાઝે ખુલદ મે જાને કે વાસ્તે

ગઝલે-મુશતાક— —:▭:—

ઉસને કહા :કીસકા હે તું મયને કહા **બંદા** તેરા.
ઉસને કહા ચાહતા હે કીયા, મયને કહા **જલવા** તેરા.

ઉસને કહા યે તો બતા, શાને રૂખે ગેસુહે કીયા,
મયને કહા વલ્લેલ મુંહ વસમ્શ હે મુખડા તેરા.
ઉસને કહા કયાથા વોહ જો **મુસાને** દેખા તુરપર,
મયને કહા શમ્શુર હુહા બદરૂજદુજા જલવા તેરા.
ઉસને કહા તવહીદે હક કબસે હુઇ રોશન બતા,
મયને કહા અહમદ મેરે, જબસે બજા ડંકા તેરા.
ઉસને કહા તુને સુની મેરી સતાયેશ કીસ જગેહ,
મયને કહા **કુરઆનમેં** સબ વસફહે લીખ્ખા તેરા.
ઉસને કહા પેહચાનલે મય હું **મોહમદ મુસતુફા.**
મયને કહા **સલ્લેઅલા** કુરબાં હે શયદા તેરા.
ઉસને કહા અલતાફસે કર મુદદુઆ અપના બયાં,
મયને કહા જીસદમ મરૂ પડતે હુવે **કલમા** તેરા.
ઉસને કહા તુ કોન હે કયા નામ હે યે તો બતા,
મયને કહા **મુશાતક** હું ઓર ખાકે પા શાહા તેરા.

ગઝલે-અફઝલ-તર્જે-કવ્વાલી—

કુરકતમેં **મોહંમદકે** મેરી જાંપે બની હેં,
બતલા—દો કહાં મેરા **રસુલે મદની** હે.
દીલ ખ્યાલસેં ઉસ માહે અરબકે હે પરેશાં,
જાન કેહતી હે કાલીબમેં મેરી જાંપે બની હે.
શક હોકે કમરને કહા **અલ્લાહકી** કુદરત,
ક્યા **ચાંદસી** સુરત તેરી માહે મદની હે.
તૈબાકા મેં બુલબુલ હું ચેહકતા હું **નબીજી,**
સરદાર દો આલમકા **રસુલે મદની** હે.
મીલ-જાયે જો **અહમદ** તો કહુંગા યે મેં ઉનસે,
કુરકતમેં પીયા દેખો તો ક્યા ગત યે બની હે.

મુજરીમ હેં ગુનેહ–ગાર હેં સબ કુછ વલે **અફઝલ,**
જન્નત હય જગા જબ તેરી પર તવકે ગની હે.

ગઝલે–જોદત— —:▭:—

ક્યા નુરકી તસ્વીર થી તસ્વીરે **મોહંમદ**
ગાલીબ થી માહો મેહેરપે તસવીરે '**મોહંમદ.**
તકદીરે કે **ઈલાહીસે** ન–કમ થી કીસી સુરત,
ઈસલામકે હર કામમેં તદબીરે મોહંમદ.
ગીરતી ન–કભી ચાહમેં **યુસુફકે–ઝુલેખા,**
ગર ખ્વાબમેં વોહ દેખતી તસ્વીરે **મોહંમદ.**
કાઅબેમેં બુતોંને કીયા **અલ્લાહકો** સિજદા,
પથ્થરમેં અસર કર ગઈ **તાસીરે મોહંમદ.**
લબ તક ન મસીહા કભી લાતે દમે કદમ,
સુન લેતે જો કાનોંસે વોહ **તકરીરે મોહમંદ.**
બાઝુએ **મોહંમદ** નહો કયું ફાતે હે ખય–બર,
થી દસ્તે **યદુલ્લાહમેં** શમશીરે **મોહંમદ.**
નીકલે ન મોરે ખામસે કયું નાઅતકે મઝમું,
જોદતકી ઝબાં બન–ગઈ જાગીરે મોહંમદ.

નઈ–ગઝલ.—તર્જે–કવ્વાલી—

ગુલ બાગે તમન્નાકી ચુનચુનકે બીના ડાલી,
લાયા હું મદીનેમે મેહેબુબે ખુદા ડાલી.
દરબારે મોહમદમે લે જાનેકે કાબીલ હો,
ચુનચુનકે તુ ઇસ ગુલકીલાબાદે સબા ડાલી.
બર આઇ મુરાદે સબ અરમાન હુવે પુરે.
ગરદન તેરે રોઝે પર જીસ વખત ઝુકી ડાલી,

દોજખસે બચાતેહી ક્વસર હમે પીલા પાયા.
અલ્લાહસે હઠ કરકે જન્તભી દીલા ડાલી,
જન્નતકો ભલા તેરે રોઝસે કહાં નીશબત.
આ દુસરી મદમેહી પહેલે યે બીના ડાલી,
જન્ન હમે મીલ જાએ યે આપકા સદકા હે.
હમને ના કોઈ એસી દુનીઆમે બીના ડાલી.
હરગીજ નહી માનુંગા કહે દુંગા મે **મોહમદસે,**
તુને તો ફલકસે મેરી તુરબત ભી મીટા ડાલી.
લીલ્લાહ ખબર લીજીએ બીમારે મોહબતકી,
અબતો ગમે ફુરકતને એક આગ લગા ડાલી.
રોરો કે તેરે ગમમે હસીયાંકી સીહાઈ સબ.
આકા તેરે જમુ કો અસકુને બહાડાલી.

તમામ શુદ.

—હમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયલી લોકપ્રીય બુકો—

જરૂર ખરીદો—વ્હેલા તે પહેલા.

તદ્દન નવીન ગઝલ કવ્વાલીની બુકો ગુજરાતી હર્ફ, અને ઉર્દુ જબાનમાં.

જવહરે મહેફીલ યાની પરસ્તાને ગોહર. કી. રૂ ૦-૧૦-૦
ગઝલે-હિન્દ ભાગ ૧-૨ સાથે... ... „ ૦-૪-૦
માશુકે મેં'ફીલ યાને બાગે ગુલશન... „ ૦-૪-૦
ગઝલે અન્નાર યાને મોતીની માળા... „ ૦-૪-૦
દરબારે મેં'ફીલ.... ૦-૪-૦ ગઝલે હિન્દ ૦-૨-૦
ગઝલે-રોશન. .. ૦-૨-૦ ગઝલે દીલરૂબા. ૦-૨-૦
ગઝલે-ગોહર યાને મેહફીલે-ઝોહર. ... રૂ. ૦-૨-૦
માસુકે સુરત ઉર્દુ ગઝલ બુલબુલ. ... „ ૦-૨-૦
પરસ્તાને મફીલ યાને ગઝલે-દીલ આરામ „ ૦-૨-૦
બાગે-ગુલશન યાને માલીનકી બેટી. „ ૦-૨-૦
હશીનોંકા મૂજરા યાને ફુલોંકા ગજરા „ ૦-૨-૦

—:ગુજરાતી ગાયનો વિગેરે:—

સંગીત ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ ભા. ૧ થી ૮ સચીત્ર ૧-૦-૦
સંગીત ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ ભા. ૧ થી ૮. ૦-૮-૦
લલનાની લીલા યાને રમણી રહસ્ય (નોવેલ) ૦-૧૨-૦
અઠંગ ઉઠાવગીર અથવા ચાલાકચોર (ડીટેકટીવ નોવેલ) ૦-૧૨-૦

લખો:—શા૦ ચુનિલાલ મગનલાલ બુકસેલર.
રાણીતળાવ-સુરત.

સુરત બરાનપુરી ભાગળ, બાજીવાળી પોળ, અનાવિલ લોજની બાજુમાં આવેલા શ્રી "અનાવિલ બંધુ" પ્રી. પ્રેસમાં ગોવિન્દજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યું.